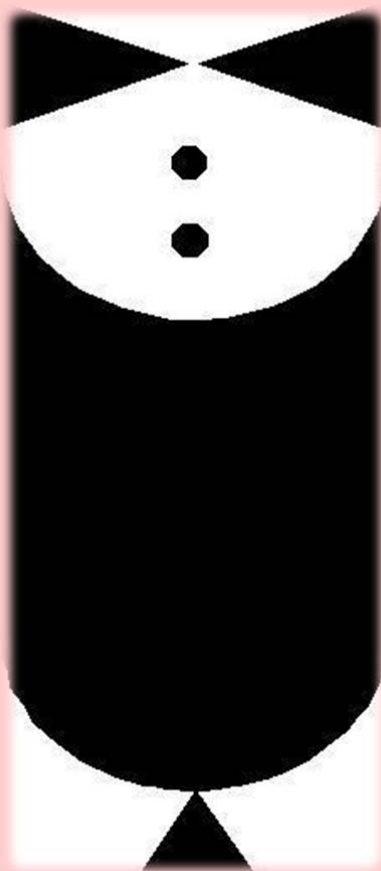

MAKKARAKLUBI RY

25

1988 – Makkaraklubin synty

Surkuteltavassa tilassa makasivat maan asiat 1988. Tasavallasta puuttui makkaran ystävien toimiva yhdistys, koska 1960-luvulla toiminut Makkaraseura oli teurastettu kuluttajajärjestöksi epäiltynä.

Me Naiset julkaisi aukeaman jutun Raavaan miehen keittokirjan kirjoittaneesta **Hese Hyvärisestä**, joka valitteli edesmenneen seuran kohtaloa ja haikaili uuden perustamista. Helsingin Kauppiain mainonnasta vastanneesta Markkinointi Viherjuuresta tiedusteltiin, voisiko HK tarjota apua perustamiskokoukseen kustantamalla tilan ja serviisin. Voisi.

HK:n saunakabinetissa 7. huhtikuuta 1988 kuuden herran seurue päätti perustaa Makkaraklubin ja saattaa sen yhdistysrekisteriin. Sekstettiin kuuluivat koollekutsujana **Hese Hyvärinen, Janne Davidsson, Lasse Erola, Hannes Markkula, Olli Saarinen** ja illan isäntä, markkinointijohtaja **Ilari Soila**. He miehittivät hallituksen ja puheenjohtajaksi huudettiin Hyvärinen. Ensitöikseen hallitus laati säännöt, toimitti paperit yhdistysrekisteriin ja kiuaskiviä säästämättä ja laadusta tinkimättä suunnitteli klubin toimintaa. Vuoden makkaran valitsemisesta luovuttiin ja mietittiin omaperäisempää, ulospäin näkyvää tempausta. Asiamies **Erolan** ehdotuksesta päädyttiin vuosittaisen Makkaramestarin valintaan.

Tehtiin myös selväksi, että Makkaraklubi ei ryhdy kuluttajajärjestöksi vaan on raavaitten miesten aatteellinen yhdistys. Nyt 25 vuotta myöhemmin voi sanoa ylpeänä, että Makkaraklubin pääideologia on pitänyt.

Klubin ensimmäinen Makkaramestari, silloin vasta ralliautoilun kaksinkertainen maailmanmestari **Juha Kankkunen**, kylvetettiin joulun alla Hotelli Hesperian saunassa.

1989 – kahdet pakit

Makkaraklubin toinen vuosi täyttyi toimintamuotojen hakemisessa, kaikki kun oli vielä uutta. Pakkopullat kuten vuosikokous toki hoidettiin, mutta sen lisäksi jäsenistö kaipasi muitakin. Hirveästi hinguttiin ekskursioille lihanjalostuslaitoksiin tai klubin omalla kielellä matkoille makkaratehtaille.

Syksyllä saatiinkin sovituksi avausmatka lahtelaiseen makkaratehtaaseen, mutta retki repesi siihen, kun yritys ryhtyi karsimaan klubilaisia sopiviin ja epäsopeviin. Mallasjuoma Oy:n kanssa ei olisi ilmennyt ongelmia.

Toiset pakit saatiin Vaasasta. Hallitus päätti kutsua Makkaramestariksi raskaansarjan kirjailijan **Jorma Ojaharjun**. Jompan valinnasta jouduttiin luopumaan, koska ruotsinkielinen lihafirma vetäytyi yhteistyöstä. Mestarin valinta siirtyi seuraavalle vuodelle, mutta ilman mestaria ei selvitty. Ensimmäinen mestari **Juha Kankkunen** sai komean mestarikirjansa juuri ennen Jyväskylän Suurajojä. Rivakasti tuntuivat toimivan valtion virastoissa. Rekisteröintipaperit saatiin kuntoon eivätkä ne viipyneet matkalla kuin vuoden ja kaksi kuukautta.

Satunnainen matkailija **Juhani Mäkelä** pääsi kruunattavaksi vasta seuraavana vuonna ja noutamaan mestarikirjansa 1990.

1990 – matkantekoa ja mestareita

Kun edellisvuonna mestarijuhlat jäivät pitämättä, nyt kilistettiin kahdesti. Satunnainen matkailija **Juhani Mäkelä** kruunattiin mestariksi HK:n tiloissa, jossa vallitsi kotoisa sekamelska koekeittiön tulipalon jäljiltä. Ravintola Royalia emme onnistuneet polttamaan, kun makkaratehtailija, kauppaneuvos Paukku alias näyttelijä **Matti Tuominen** jakoi henkilökunnalle tärpätin-tarjoiluohjeita. Mediaväkeä notkui paikalla kolmisenkymmentä.

Klubin hirmukuntainen, kirjailija **Jari Tervon** kipparioima joukkue aloitti Radio Westin tietokilpailun voittamisen. Joku hävisi meille jo kättelyssä.

Mutta vihdoinkin, 26. lokakuuta, päästiin klubin ensimmäiselle tutustumiskäynnille tuotantolaitokseen. Pohjanmaan junalla mennä humahutimme Seinäjoelle Itikan vieraaksi, ja jo ennen matkaa olimme antaneet kertoa itsellemme eteläpohjalaisesta vieraanvaraisuudesta. Itikan toimitusjohtaja **Seppo Paatelainen** ei pahastunut huomiosta. Lounaaksi oli katettu kylmiä leikkeleitä ja lämpimäksi ruuaksi erilaisia makkaroita ja rasvaa tiriseviä vartaita. Oli salaattiakin. Olutta ja paukkuja.

Päästiin saunaan. Maisteltiin niin uutta makkaraa, ettei sillä vielä ollut nimeäkään. Olutta ja paukkuja. Keskusteltiin. Olutta ja paukkuja. Keskusteltiin lisää.

Saatiin matkaeväät ja peltinen taskumatti, täysi. Kolmen ja puolen tunnin kotimatka tuntui lyhyelle.

Kuka sopisi paremmin
Makkaramestariksi kuin
kauppaneuvos ,
makkaratehtailija **Paukku**.

1991 – mannekiineja ja tervehdyksiä

Makkaraklubin maanvalloitus jatkui. Muutama klubilainen esiintyi mannekiinina yleisen saunan naisten puolella otetuissa värivalokuvissa (vautsi!) Helsingin Sanomien Kuukausiliitteen jutussa, jossa piti esitellä eri ihmistyyppejä humoristisesti. Tosikkomainen juttu aukeni myös lukijoille: kulmakaupan myyjä onnitteli puheenjohtajaa, koska tämä oli päässyt makkaramainokseen.

Julkisuutta ei tarvinnut ihmetellä, kun Posti-Telen pääjohtaja **Pekka Vennamo** saatiin vihdoinkin houkuteltua Makkaramestariksi. Vain **Vennamo** ihmetteli: samoihin aikoihin Postin miljoonahankkeista uutisoitiin paljon vaatimattomammin.

Ensimmäisen kerran klubin historiassa myös hallituksen kokousta käsiteltiin laajasti julkisuudessa 9. maaliskuuta. Terve (sitaatti Makkaraklubin hallituksen pöytäkirjasta siitä kohdasta, jossa tervehditään Kansainvälistä naistenpäivää; IS). Samassa kokouksessa keksittiin ryhtyä jakamaan jäsenmaksuun suuruinen stipendi ansioituneelle klubilaiselle.

Stipendin numero 1 sai **Erkki Hagman**.

Vuosikokouksessa Koffin edustustilojen upeissa holveissa riemu oli katossa, kun virallinen kielto-

asiamies **Pekka Puska** putosi eduskunnasta, ei loukkaantunut. **Otilan** vetämä tietokilpailu meni huutokaupaksi siksi, että se alkoi liian myöhään.

Klubin ensimmäinen perinteinen kevätretki vei Hämeenlinnaan Lihateollisuuden tutkimuskeskukseen eli klubilaisten kielellä makkaramuseoon. Jotain opittiinkin: klubilaiset valmistivat itse nakkeja 34 kiloa.

Niin ikään klubin ensimmäistä pikkujoulua vietettiin kinkusta ja laatikoista nautiskellen ravintola Messeniuksessa 27. huhtikuuta. Klubi koki vuoden aikana myös katkeran tappion. Klubin joukkue taktikoitiin tuomaripelillä ja kähminnällä neljänneksi silloisen Radio Westin taloustietokilpailussa.

Me Naiset 8.11.1991

SALAMAVALOT

MAKKARA ON PEKANKIN INTOHIMO

Pääjohtaja **Pekka Vennamo** puhkeaa lähes lyyriseksi kuvailemaan makkaransyönnin autuutta:

— Makkaraa ei saa ahmia. Se on myös gourmet-ruokaa, jota täytyy haistella, maistella, vertailla eri laatuja toisiinsa ja jalostaa aina uusia yhdistelmiä.

Puuttui vain, että hän olisi ryhtynyt luettelemaan erinomaisia makkaravuosikertoja.

Pekka pääsi puhumaan intohimostaan kun Makkaraklubi ry. valitsi hänet Makkaramestariksi. Tehtävään kuuluu ylläpitää ja noudattaa niitä raavaiden miesten ruokatapoja, joita vaalimaan klubi on perustettu.

Pekka Vennamo on niin sisäisesti kuin ulkoisestiakin Makkaramestarin mitat täyttävä mies. Klubilaiset muistelevat vieläkin, lähes kyynel silmäkulmassa, kuinka mies ministeriaikoinaan sortui mukaan valtakunnalliseen laihdutuskampanjaan.

— Mutta paksusti makkaralla ladattu voileipä iltaisin on suurin kiusaus, kertoi silloin parikymmentä kiloa laihduttanut Pekka.

Ih se kiusaus on kestävä.

OPTE Liekö Pekka Vennamo saapunut noutamaan diplomiaan suoraan lounaalta, kun juhlaleivän tuhoaminen vei yli puolituntia?

1992 – aina vain paranee

Näyttelijä **Mikko Kivisen** vaativimpiin luonnerooleihin on kuulunut tulkita mortadellamakkaraa. Makkaramestarin arvonimi takaa, että taitavalle koomikolle voidaan nyt nauraa muutenkin.

Vuosikokouksessa stipendi osui **Seppo Manneriin**.

Pamput pestiin poliisien majan rantasaunassa Lauttasaarella.

Toiminta oli hyvää ja sitä oli riittävästi.

Mikko Kivinen on näytellyt myös makkaraa Makkaramestari-tilaisuudessa makkaraa vain syötiin.

Sambian saunakaverit löytyivät Myyrmäessä

Martin rankka Martinpäivä

– Martti makkarat tekee ja Martti maan vahvistaa, sanoi vanha kansa. Ahtisaaren vaalikoneisto otti kaiken irti ellisestä Martinpäivästä. Ehdokas vai moineen jaksot hienosti juosta kellon ympäri tilaisuudesta toiseen, vaikka aikataulusta vähän lipsuttiinkin. Tuhansien käteilyjen vantaalaisten joukosta Ahtisaari tunnisti myös vanhat löylykaverinsa Sambian saunasta!

– Lämpimät onnittelet päivänankarille. Tästä näyttää tulevan kaunis Martin päivä, tervehtii WSOY:n osastopäällikkö Simo Mäenpää Ahtisaarta kustannusyhtiön täpötäydessä salissa keskiviikkona kello 9.40.

On alkamassa Risto Lindstedtin kirjoittaman kirjan *Martti Ahtisaaren maailma* julkistamistilaisuus.

Sankari saapuu Eevansa kanssa päivän ensimmäiseen tilaisuuteen 10 minuuttia myöhässä, kasvot hieman turvoksissa kuin vasta heränneellä.

– Ei hän nukkumisen takia myöhästynyt, vaan koska ei päässyt puhelmasta irti, selittää kiertuevastaava Tuomo Saarinen.

Tämän kustantaja voi hyvällä mielellä päästää julkisuuteen, Mäenpää sanoo viittaten viime päivien roskapöytäkirjoihin.

Lindstedtin teos koostuu

"Ei tämä ole laittonta ruokaa"

Seuraava etappi oli Presidentti-hotellin auditoriossa pidettävä Suomen ja Venäjän ystävyysseuran puoduttava keskustelutaloussuomalaisuus ulko- ja turvallisuuspolitiikasta. Samat puheenvuorot kuultiin jo parissa aiemmassa ehdokaiden yhteistilaisuudessa. Vaalibussi kiertää Ahtisaaren seuraavaksi ravintola Messeniukseen Takatöölön "naavaisten miesten aatteellisen (ei kulinariastisen) yhdistyksen" vieraksi. Makkaraklubi nimeäsi hänet Vuoden Makkaramestariksi näyttelijä Mikko Kivisen jälkeen.

Klubi perustettiin vastavainoksi terveysvohoukselle, rasvafasismille ja telaketyfeminiinille, selittää yhdistyksen puheenjohtaja Hese Hyvärinen järjestönsä luonnosta.

Ahtisaarella on entis-

Makkaraklubin makkaroiilla Messeniuksessa. Vasemmalla Hese Hyvärinen ja juhlaalun oikealla puolella Jyrki Ottila.

ostamien 5 000 ruusun jako päättyi vauhtiin.

Saunakaverit

Seuran puheenjohtaja

1993 – Nobelin alakomitea

Päinvastaisista povauksista ja hartaista pyynnöistä huolimatta Makkaraklubi oli hengissä, voi hyvin ja valmistautui viettämään viisivuotisjuhliiaan. Viisi vuotta.

Kuin kädessä nakkeja.

Komeat juhlat vietettiin toukokuussa notkuvat pöydät oli katettu HK:n ruokatehtaalle Vantaalle. Juhlapuheessaan **Aarno "Loka" Laitinen** muisti erittäin lämpimästi makkaramiehiä sortavia kasvissyöjäfeministejä.

Vuosikokouksessa jäsenmaksuksi vahvistettiin 150 markkaa ja keskusteltiin innokkaasti klubin rintamerkistä. Päätettiin hommata. Hopeaan stanssatun ilkikurisesti kissanruusettimaisen merkin suunnitteli mainostoimisto Markkinointi Viherjuuri. Makkaraklubin kolmas stipendi myönnettiin **Seppo Sännälälle**, joka kiitti esittämällä laulun "Ajatar on Forumissa".

Juhlavuosi huipentui upeasti 10. marraskuuta eli Martin päivänä, jota Suomessa on ikiajoin vietetty makkarapäivänä. "Martti makkarat sitoo" sanottiin ja valmistiin koko vuoden makkarat.

Tehdäkseen juhlasta täydellisen Makkaraklubi kutsui Makkaramestarikseen valtiosihteeri **Martti Ahtisaaren**. Jo vuosia klubissa oli tiedetty, että **Ahtisaari** on vilpittömän makkaran ystävä. Tästä on helppo tehdä vain se johtopäätös, että **Ahtisaari** on kelpo suomalainen. Ulkomaillaakin arvostetulla Ahtisaarella on suurmiehen vartalo, joten muodollisesti hän on pätevä Makkaramestarin vaatimaan virkaan. Virkaanastujaisissa ravintola Messeniuksessa akateemikko **Aki Kaurismäen** vaimon maalauksen edessä uutta mestaria entisestään pätevoitettiin tehtävänsä.

Myöhemmin presidentti **Martti Ahtisaari** sai Nobelin rauhanpalkinnon.

1994 – näytillä messulavalla

Hämeenlinnassa järjestettiin tasavallan ensimmäiset makkaramessut tai ainakin niin messuajat mainostivat. Tietysti klubi kutsuttiin, ja 21. toukokuuta jytkytettiin junalla messukaupunkiin. Mitään erityistä ohjelmaa ei ollut; klubilaiset vain marssitettiin jonkun koulun juhlasalin lavalle ja kuuluttaja kehotti harvalukuista yleisöä, että katsokaa oikeita makkaramiehiä, he ovat helsinkiläisiä. Jylhää.

Ihan oikea klubin retki suuntautui Pirkkalaan ja Savupoikien vieraaksi. Kaikenlaista jänskää ne Hämeessä keksivätkin.

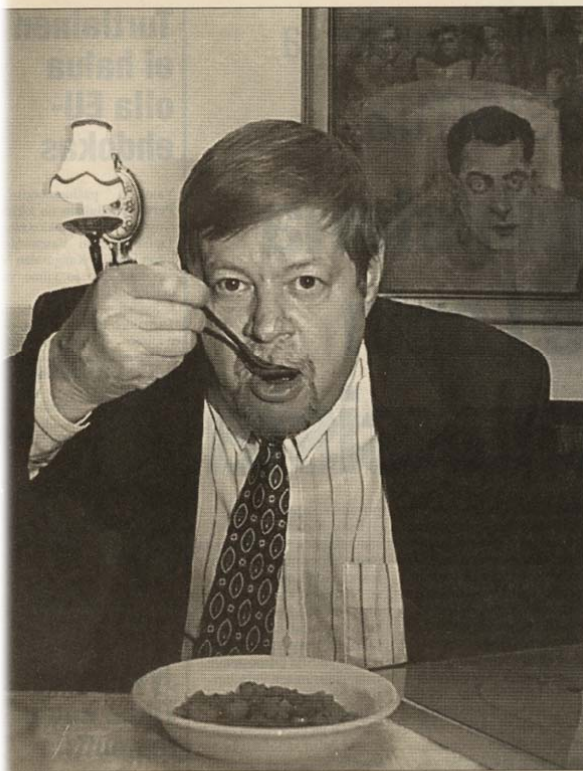
Vuosikokousta istuttiin perinteisesti Messeniuksessa. Puheenjohtaja luovutti juhlatin sanoin klubin merkin numero 2 talousjohtaja **Markku Hiekkamiehelle**, ykkönen oli toimitettu ensimmäiselle mestarille **Kankkuselle**. Stipendivuorossa oli **Leo Laine**. Syystapaamisessa tavattiin samassa paikassa, kuinkas muuten. Perinteisiin palattiin myös joulukuussa. Antakaahan kun kerron. Vuosi sitten Makkaramestari julkistettiin perinteisesti ensimmäisen kerran Martin päivänä, ja nyt palattiin viettämään suomalaisten makkarapäivää klubin perinteiden mukaisesti eli milloin sattuu. Joustavuuteen saattoi vaikuttaa, että 8. joulukuuta oli vapaa klubin seitsemännen Makkaramestarin, monitaiteilija **Jope Ruonansuun** keikkakalenterissa. Klubiin teki vaikutuksen, kun **Jope** on tehnyt selväksi että vaikka aina ei ole helppo kestää niin suomalainen mies kestää. Helppointa on kestää raavaitten miesten aatteellisessa yhdistyksessä. On se hyvä että on mies. Ettei ole nainen.

1995 – presidentti vesissä silmin

Elämä jatkoi kulkuaan ja Makkaraklubi menoaan. Bussilla tai junalla, muistaakohan joku, menttiin maistelemaan makoisia makkaroita Yrjö Wigrenille Tampereelle.

Hallituksessa keskusteltiin, voitaisiinko raskaasti järjestettävästä makkaramestari-tilaisuudesta luopua ja yrittää keksiä toimintaa Martin päivän puitteissa. Asiaan palattiin vuosikokouksessa.

Vuosikokous ajoitettiin niin ovelasti, että klubilaiset pääsivät kosteanpaikanleirillä aloittamaan tankkauksen Thunder Bayn MM-hiihtoihin. Stipendi tyrkättiin **Janne Davidssonille**, joka sanoi olevansa ylpeä itsestään. Klubin piffaamien perinneruokien lisäksi **Sakari Nupponen** tarjosi klubilaisille aitoa turkulaisuutta eli Hvitfeltin kuulua hevoshalpaa. Isoista lenkinkiekuroista taiteltiin kämmenenlevyisiä paloja, jotka huuhdeltiin nieluun oluella. Aitoa oli. No hallituksen ehdotuksen mukaisesti presidentti esitti vuosikokoukselle makkaramestarin valinnasta luopumista ja korvaavan riehnan keksimistä. Asiasta virinnee vilkkaan keskustelun jälkeen presidentti totesi vesissä silmin, että koska jäsenkunta on niin liikuttavan yksimielisesti samalla kannalla kuin hallitus, makkaramestarin valintaa klubin kunniakkaana perinteenä jatketaan.

Arto Paasilinna Makkara- mestariksi

Kirjailija Arto Paasilinna on valittu vuoden 1995 Makkaramestariksi. Raavaitten miesten aatteellinen yhdistys Makkaraklubi julkisti Paasilinnan valinnan tiistaina Helsingissä.

– Huomionarvoista, että köyhä runoilija saa tällaisen palkinnon, siskonmakkaramuhennoksen kera tunnustuksen

– Huomionarvoista, että köyhä runoilija saa tällaisen palkinnon, siskonmakkaramuhennoksen kera tunnustuksen vastaanottanut kirjailija Arto Paasilinna aprikoi.

vastaanottanut kirjailija aprikoi.

Makkaraklubi tähdentää, että Arto Paasilinnan ansiot vaativan tittelin ansaitsemiseksi eivät ole hetkelliset – hänen kohdallaan voitaisiinkin puhua elämäntyön palkitsemisesta.

Paasilinnan kirjojen sankari on tavallinen suomalainen mies, ”joka akkavallankin puristuksessa päästää röhönaurun, kun ituberätyksen saanut konsulentti alkaa luennoida, kuinka miehen pitäisi elää”.

– Paasilinna tietää sen ilman esitelmää: miehen pitää elää kuten miehen pitää elää, Makkaraklubi painottaa.

Uusi Makkaramestari Paasilinna sanoo kuitenkin olevansa nykyisin lempeämpi kuin parikymmentä vuotta sitten. Humanistiksikin häntä on

nimitetty.

– Ranskalaiset pitävät minua filosofina ja minua on verrattu siellä Voltaireen, Paasilinna röyhistelä hiljattain rintaansa.

Vaikka moiset keuhut lämmittävätkin Suomessa lähepoikkeuksesta viihdekirjailijaksi nimettyä Paasilinnaa, ne eivät silti saa kirjailijaa nöyräksi.

– En ole ollenkaan nöyrä ja yllpeäkin vain juvuksissa!

Arto Paasilinna on kahdeksas Makkaramestari. Häntä ennen palkinnon ovat saaneet mm. ralliautoilija Juha Kankunen, pääjohtaja Pekka Vennamo ja Tasavallan presidentti Martti Ahtisaari. Onpa nykyisin kovin ohentunut näytelijä Mikko Kivinenkin pannut tittelin tuhdimpina aikoinaan. (STT)

1996 – kahden mestarin vuosi

Kuten tarkkaavainen lukija huomaa, edellisvuonna ei valittu Makkaramestaria, mutta 1996 tilanne parsittiin kutsumalla klubin kunniajäseneksi kaksi mestaria.

Mestarijuhlinnat aloitettiin laskiaistiistaina Messeniuksessa, kun suomalaisista suomalaisimmin kirjoittava suomalainen **Arto Paasilinna** huudettiin tupaan. Paasilinnan kohdalla voitaisiin puhua jopa hänen elämäntyönsä palkitsemisesta. Hänen kirjojensa sankari on aina suomalainen mies, joka akkavallan puristuksessaakin uskaltaa päästää röhönaurun, kun itukonsulenti alkaa esitelmöidä. Uutta tai itse asiassa vanhaa eli vuoden 1995 Makkaramestaria evästettiin siskonmakkara-muhennoksella, ennen kuin laulu alkoi. **Paasilinna** piti saamaansa arvonimeä huomionarvoisena köyhälle runoilijalle.

Toista mestaririehaa vietettiin marraskuussa, kun vuoden oikea mestari kunniakirjoitettiin eikä häntä tarvinnut kaukaa hakea. Klubin varapuheenjohtaja **Jyrki Otila** valittiin Euroopan Unionin parlamenttiin, mutta eihän miestä voi päästää vaativaan tehtävään ilman painoarvoltaan jyvää titteliä.

Koska Makkaraklubilla nyt oli omat miehensä presidentinlinnassa ja europarlamentissa, hallitus alkoi miettiä, kuinka saisimme hoideltua Vatikaanin.

Vuosikokouksessa stipendillä palkittiin **Erkki Tapionlinna**.

Kevätretkellä karautettiin bussilla Saarioisille Valkeakoskelle ja Tampereelle katsomaan, kuinka äidit tekevät ruokaa. Tulikirjaimin mieleen paloivat luentosalin motorisoitu valkokangas ja terrakotta-armeijana muodossa seisovat täysinäiset konjakkilasirivistöt.

Eikä selvitty ilman Ohranjyvä-reissua. Eikä selvitty.

Pakkohan se oli **Jykestä** tehdä mestari, eihän sitä europarlamenttiin ihan tavallisena sotamiehenä mennä.

1997 – taktisen väärän salaisuus

Koska kaikki tuntevat vitsin hampparinväärää koiralle ostavasta hienosta rouvasta ja koiranmakkaraa hampparille ostavasta muijasta, emme kerro sitä.

Sen sijaan klubilaiset pääsivät ihmettelemään aivan kummallista väärää – nimittäin taktista väärää, kun kesän korvalla vierailimme Hyvinkäällä superpesismatsissa Tahko-Juva (kuinka urbaania!). Ei auennut lukkarin ase kuin viisaimmille, äly peli, hei. Helsingissä Poutun konttorilla tutustuttiin sekä väärään että suoraan ja sitten paahdoimme bussilla peliin. Jälkipeli kylvettiin Kytäjän kartanon saunassa.

Vuosi aloitettiin matkailulla. Tammikuun viimeisen päivän kirpeässä pakkasessa köröteltiin maistelevaan Kouvolaan Karjaportin lämpimäisiä. Eivät päässeet vilu, nälkä ja jano yllättämään.

Vuosikokouksen aluksi presidentti muistutti jäsenistöä, että makkaraklubilaisuus on kapinaa naisellisuutta vastaan. **Juhani Blomroos** oli stipendivuorossa.

Perinteisesti vuosi päättyi arvokkaaseen makkaramestartilaisuuteen. Moniottelija **Lasse Lehtinen** pyöritti muun sirkuksen ohella televisiossa sohvienmiesten makasiiniohjelmaa, jota hienohelmat paheksuivat kilvan. Siis kuin tilauksesta klubin kriteereille. **Lasse Lehtinen** on klubin kymmenes Makkaramestari.

Itseään ja kaloreita säästämättä hallitus valmisti klubin tulevia kymmenvuotisjuhlia. Ja sitten juhluvuoden keväänä rävähti.

Moniottelija **Lasse Lehtinen** on klubin kymmenes Makkaramestari

1998 – ryyppy Marskin saunassa

Makkaraklubi ry:n 10-vuotisgaalaa vietettiin mahdollisimman arvokkaassa paikassa eli Suomen Marsalkka Mannerheimin Metsästysmajalla Lopella 30. toukokuuta 1998. Arvokkaaksi oli suunniteltu ohjelmakin: juhlapuheen pitäisi kauppaneuvos **Paukku** ja juhlien suojelijana toimisi Tasavallan presidentti **Martti Ahtisaari**, mutta tästä suunnitelmasta älysimme luopua.

Alkuperäisen Marskin saunan lämmitessä kaadoimme museossa tervetuliaisiksi marskinryypyn emmekä suinkaan maahan. Muhkeista löylyistä jäähytellessä **Häilä** pyysi **Sariolaa** hakemaan lisää röökiä autostaan. **Sariola** katkaisi avaimen lukkoon. **Häilä** päätti tarttua tilaisuuteen ja ryhtyi presidentin kanssa nauttimaan **Sariolan** evässalkun sisällöstä, ettei saunaan juuttunut **Sariola** vain tulisi liian kylläiseksi. Näin toimii todellinen ystävä.

Juhlapäivällisellä nautimme härän sisäfileetä, emme muista millä tavalla, mutta hyvää oli ja jälkkärinä kahvia ja konjakkia. Ruokailumusiikista ja yleisestä hengenravinnosta huolehti **Jope Ruonansuun** yhden miehen lavashow, jonka kustansi ja monin tavoin lahjottu presidentti **Hese Hyvärinen**. Jälkiruuan painuvuutta varmisteltiin vielä ulkogrillin avotulilla ja makkaraserviisillä sekä **Jopen** yökabareella. Kotona oltiin joskus.

Kun kesästä ja syksystä oli selvitty kuka mitenkin, juhlavuosi kruunattiin arvolleen sopivasti. Vihdoin monien sitkeiden yritysten ja maanittelujen jälkeen Makkaramestariksi saatiin suostumaan koko (tai ainakin puolen) kansan ikisuosikki taitelija **Vesa-Matti Loiri** alias Herra Johtaja **Uuno Turhapuro**. Bisnismies **Uuno Turhapuro** on klubin 11. Makkaramestari. Ei turhempi valinta.

Uuno on mestari. Johtaja Uuno Turhapuro kuvattiin lounaalla perjantaina Helsingissä.

Uuno Turhapurosta vuoden Makkaramestari

1999 – tuplamestarit

Niin jatkui klubin elämä juhluvuoden jälkeen kuin vesi virtaa Rio Bravossa.

Heti vuoden aluksi valtioneuvos **Harri Holkeri** tervehti hallituksen kokousta varapuheenjohtaja **Otilan** välityksellä.

Mutta palataanpa Marskin saunan jälkilöylyihin vielä kerran. Koskaan aiemmin klubin stipendiä ei ole ansaittu niin kirkkaasti; oikeastaan sääli, ettei sen yhteydessä jaeta sädekehää. **Sariola** lähti kopistelemaan mattoja mutta hakikin kellariin piilottamansa evässalkun ja teki anopille oharit 10-vuotisjuhliin päästäkseen. **Sariola** kiitti stipendistä ja kehui maksaneensa jäsenmaksun itse. Kaiken kattava jäsenmaksu päätettiin korottaa 200 markkaan.

Makkaramestarit Aake ja Sakke

Suomalaisen perusjässikän aatteellinen puolestapuhuja Makkaraklubiry kunnioitti vuosituhannen vaihdetta valitsemalla historian ensimmäiset tuplamestarit.

Arvostettua Makkaramestari 1999 titteliä kantavat vuosituhannen vaihteen yli televisiokokit **Aake Kalliala** ja **Sakari Kuosmanen**.

Monissa liemissä keitetyt savolaissyntyiset makkaramestarit loistivat valintatilaisuudessa hervottomalla huumoril-

Miehet kuin makkarat ja vielä savolaisia. Vastuu on katsojalla ja kuulijalla.

la, jota salaattipöydässä ei juuri kuule.

Makkaramestari valittiin jo 12. kerran. Aikaisempia makkaramestareita ovat olleet mm. Tasavallan presidentti **Martti Ahtisaari**, maailmanmestari **Juha Kankkunen**, pääjohtaja **Pekka Vennamo**, kirjailija **Arto Paasilinna** ja pismies **Uuno Turhapuro**. ■

HANNU TEIDER

Jäsen **Sipilä** lähestyi erittäin tärkeässä asiassa hallitusta kirjallisesti ja vapaasti lainattuna seuraavasti:

Kunnioittavimmin esitän kirjeitse klubin kovakorvaiselle tai kovakalloiselle johdolle, että tulevan toimintakauden ohjelmaa suunniteltaessa johtokunta ottaisi huolehtiakseen järjestää jäsenistölle
MAKKARANVALMISTUSKURSSIN.

Juhluvuoden jälkeinen arkivuosi päätettiin tuplalla emmekä nyt tarkoita sitä mikä ensimmäisenä nousee mieleen. Klubi kutsui Makkaramestareikseen savolais-siamilaiset kaksoset **Aake Kallialan** ja **Sakari Kuosmanen**, ja tästä eteenpäin vastuu siirtyy lukijalle.
- Oikeesti maha on metrin pitkällä, **Kalliala** sanoo.

- En ikinä laihduta uimarantamittoihin, **Kuosmanen** sanoo.

Aivan. Toinen ei tunnu metrin mittaa eikä toinen osaa uida.

Mutta jopa tapauksessa klubin tusinaan mahtuu 13 Makkaramestaria.

Seuran 3.12.99

2000 – presidentti vaihtuu

Helsinki, 29.3. (STT)

Näyttelijä-ohjaaja **Jukka Sipilä** on valittu raavaitten miesten aatteellisen yhdistyksen Makkaraklubin ry:n uudeksi puheenjohtajaksi. **Sipilä** on ollut klubin jäsen vuodesta 1991.

Klubin varapuheenjohtaja jatkaa tietokilpailuttaja **Jyrki Otila**.

Makkaraklubia ensimmäiset 12 vuotta luotsannut toimittaja **Heikki Hyvärinen** nimitettiin klubin kunniapuheenjohtajaksi. (STT) Näin kirjoitti Suomen Tietotoimisto klubin suuresta Millenium-vuosikokouksesta. Vahinko vain, että STT ei välittänyt valintojen nostattamia pitkiä, seisomaan nouden esitettyjä suosionosoituksia.

Sipilä kiitti kauniisti siteeraten Zachris Topeliuksen näytelmän ”Lintu sininen” makkarakohtausta.

Kuin muistutuksena jäsenistön kehnosta osallistumismoraalista stipendiä ei jaettu: kukaan ei ollut ansainnut sitä. Sen sijaan hallituksen esitys jäsenmaksun korottamisesta 250 markkaan otettiin vastaan hurraahuudoin ja heittelemällä lakkeja ilmaan.

Klubin näkyvin toiminta, Makkaramestari, sai alkuvuosina kiitettävästi tilaa eri medioissa. Mutta kun luuta oli kaluttu vuosia, tilaisuuden julkisuusarvo alkoi himmetä, vaikka mestarit ovat tasavallan ykkösketjua. Perusteellisten keskustelujen ja pohdintojen jälkeen viisas hallitus päätti luopua makkaramestarin valinnasta toistaiseksi, kunnes ilmaantuu jyrkeviä tekoja makkaran puolesta.

Kevätretki luisteltiin pääkallokelissä Järvenpään Würsti OY:n vieraaksi ja ihme kyllä päästiin ehjinä perille. Paluumatkalla renkaat pitivät jo paremmin, kun täydet vatsat lisäsivät bussin painoa.

Jukka Sipilä
lumoa
makkaroita
vai lumoaako
makkarat
Sipilää.

2001 – hullu lehmä kummittelee

Kun koko läntinen maailma pelkäsi ja vapisi että hullun lehmän tauti tulee ja iskee ketoon, Makkaraklubissa ei oltu moksiskaan: makkaraa syötiin kuten ennenkin silmän värähtämättä ja kuolemaa halveksien. Kertoipa eräs klubilainen, että heillä kotona jo vuosia riehunut hullu lehmä äityi uhkailemaan että jatkien makkaransyönnille pantiin nyt stoppi ja koko Makkaraklubille siinä siivellä. Niin sääliä, niin naismaisen tietämätöntä.

Kuin kiitoksena klubin horjumattomalle suoraselkäisyydelle useat tuotantolaitokset osoittivat klubin tilille kannatusjäsenmaksuja, jotka suunniteltiin käytettäväksi 15-vuotisjuhlajulkaisun kulujen kattamiseen. Kulurakenteelle ryhdyttiin rakentamaan pohjaa heti, kun asiamiehen ehdotuksesta perustettiin työryhmä. Palaamme aiheeseen tuonnempana.

Talusojohtaja **Markku ”Nakki” Hiekkamiehen** mukaan hynaa oli 16.453,72 markkaa, joka euroiksi muutettuna saatiin kutistumaan saldoksi 2.767,32. Sen sijaan taskulaskimia omistamattoman jäsenistön riemulla ei ollut taaskaan rajoja, kun 250 markan jäsenmaksusta luovuttiin ja tilalle tuli uuden ajan virtaviivainen 45 (276,55 Fmk) euron jäsenlipuke.

Näin viisaita päätöksiä saatiin aikaisiksi, vaikka presidentti **Sipilä** oli kevätkauden virkavapaalla, hänen tehtäviään hoiti kunniapuheenjohtaja. Viisas päätös sekin, että karvahattuoston aktiviteettia pyrittiin nostattamaan jättämällä stipendi jakamatta.

Helmikuussa ekskursion kohteeseen ei ollut pitkä matka: käytiin kuuntelemassa ja maistelemassa, mitä uutta **Votkinin Veijo** on keksinyt. Loppusyksystä retkeiltiin Ylöjärvelle Veljekset Mattilan kivasti kestittäviksi.

2002 – triplamestarit

Makkaraklubin voimakas aatteellinen toiminta jatkui kuluneena toimikautena jo viidettätoista vuotta. Ja parin vuoden tauon jälkeen oli taas perusteita valita Makkaramestari ja kun hommaan ryhdyttiin, valittiin kolme kerralla. Triplamestarit **Markku Haapio**, **Visa Nurmi** ja **Antti Vahtera**, jotka tekivät makkaramaassa ihmetteen eli laittoivat makkaran koviin kansiin loistoteoksessaan **Nakit ja muusi**.

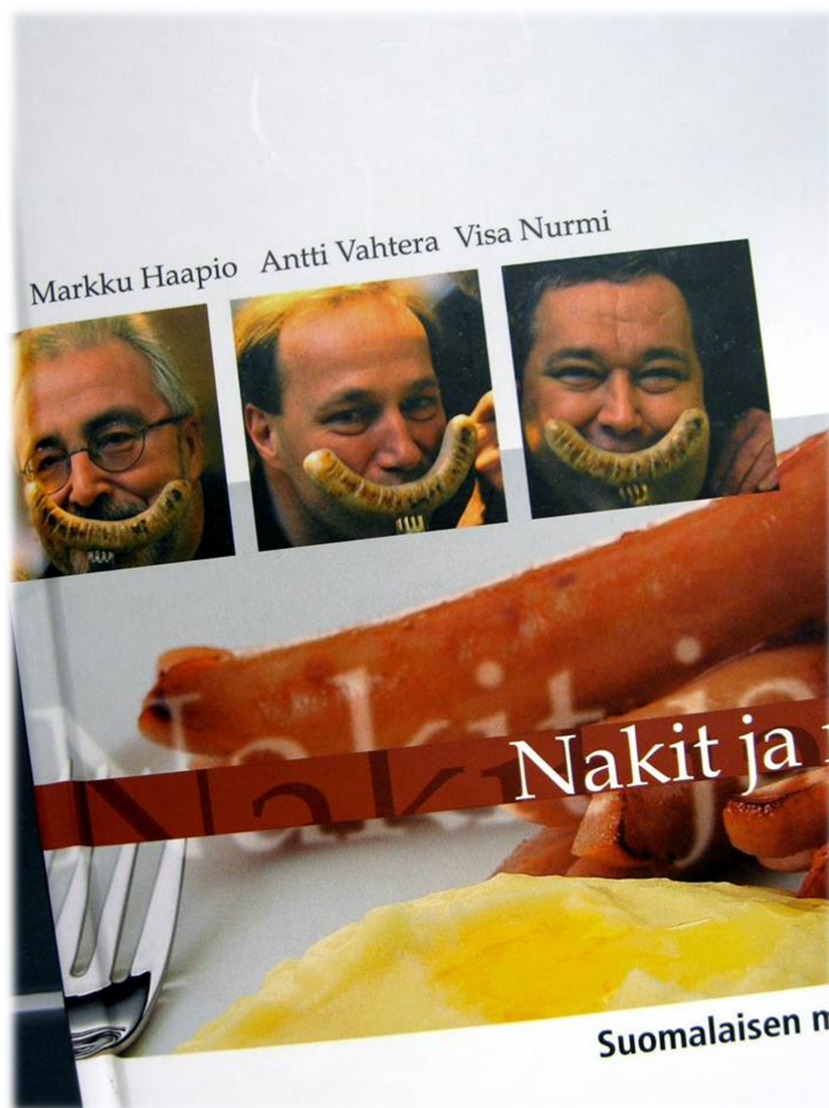
Kenethän seuraavaksi valitaan, Kinnusen neloset vai suoraan Solistiseitsikko Otava?

Hallitus ahersi uupumatta viidessä kokouksessaan. Eksoottisimmat pidettiin Rajavartiokoulun saunassa ja kunniapuheenjohtajan kotona Karkkilassa, jossa pohdittiin juhlaulkaisua.

Nykyaikaisesti kirja vaihtui videoksi joka vaihtui deeveedeeksi.

Muutenkin 15-vuotisjuhlia kehiteltiin ankarasti: Studia makkarania, makkarapaita ja Suurmakkaramestari vain muutamia hylättyjä ideoita mainitaksemme.

Sitten taisteluterveisii. Klubin presidentti **Sipilä** ja kunniapuheenjohtaja **Hyvärinen** osallistuivat

Pro Sinappi -
vastarintaliikkeeseen, joka
halusi pitää Turun Sinapin
valmistuksen kotimaassa.
Ja eikös vain saatukin
sinapinteko siirrettyä ensin
Ruotsiin ja sitten Puolaan.
Paremminkin kävi
Makkaratalon kanssa.
Syyskokouksessa laadittiin
oikein kannanotto, että
professorin **Kari**
Suomalaisen piirroksen
mukaan nimensä saaneen
Makkaratalon uudistuksessa
talolle tyypillistä kaidetta
ei saa purkaa. Klubin
jyrähdettyä kaide jäi
paikoilleen.

Maaliskuussa kevätretken
nuoli osoitti HK:n Vantaan
laitoksille, ja marraskuussa
klubin kommandojoukkojen
kärki ehti Loviisaan
Ab A. Kasten Oy:n
vieraaksi.

Tämä trio ansaitsi
mestartittelinsä kirjallansa
Nakit ja muusi.

Rakveressä Virossa kaikilla oli näin mukavaa.

2003 – meidän poikamme ulkomailla

Vanha isänmaallinen hokema Meidän poikamme maalla, merellä ja ilmassa sai 15-vuotis-juhlavuonna aivan uuden jatko-osan: meidän poikamme ulkomailla.

Kahdesti keväällä kirjaimellisesti jäihin karahtanut Klubin juhlaristeily rantautui syyskuussa Viroon ja siellä tarkemmin Rakveren HK:n lihakombinaattia tarkastamaan. Hyväksi havaittiin, herraskartanossa asuttiin, makkaraa maisteltiin ja lavashow'lle taputettiin. Sen verran kaukopartio reissussa räjähtänyt, että vain yksi mies oli jäädä rajan taa ja vain yksi kamera varastettiin.

Marraskuussa Martin päivän aatonaattona retkeiltiin Porissa Liha-Pekka Oy:n ja Porin Makkaramiehien vieraina. Loppuillaksi klubilaisille oli katettu länsisuomalainen kalapöytä Porin kaupungin edustussaunalle melkein Yteriin. Terävänpään gastronomisesta sivistyksestä kielii, että jopa lähes makea graavisiika ei unohdu koskaan, vaikka miten tässä ryynimakkaroista kohkataan.

Hallitus oli suuressa viisauudessaan jo aiemmin tehnyt viisaan päätöksen luopua juhlakirjasta. Niin makkaramaa kuin Suomi onkin, kahta makkarakirjaa maahan ei mahdu, siitä pitää huolen edellisvuoden triplamestareiden teos.

No videota ryhdyttiin käämimään kokoon, ohjaajana ohjaaja **Sipilä** ja kuvaajana **Vähämäki**.

Edesmenneiden makkaraklubilaisten muistolle

2004 – surun vuosi

Kun Makkaraklubi oli hiljalleen toipumassa pitkäaikaisen varapuheenjohtajansa, Makkara-mestarinsa, euroedustaja ja tietokilpailuttaja **Jyrki Otilan** menehtymisestä 2003, jouduimme hiljentymään uudelleen monimuotoisen elämän kunnioittamisen edessä.

Klubia vuodesta 2000 iloisesti ja räiskyvästi luotsannut presidentti **Jukka Sipilä** menehtyi elokuussa kärsittyään tappion ankaralle sairaudelle. Vaikka **Jukka** tiesi että pian on luopumisen aika, hän ei luovuttanut vaan kulki tiensä päähän vahvana läheisiään ja kavereitaan tukien. Makkaraklubin lisäksi ohjaaja-näyttelijä **Jukka Sipilää** jäivät kaipaamaan monet kulttuurijärjestöt. Kevyet mullat, **Jykke** ja **Jukka**.

Hyvästien jälkeen sen hetken aikalaisten on kuitenkin jatkettava elämäänsä, ja niin teki klubikin. Vähitellen ajanjuoksussa tilanne palaili uomiinsa.

Joulukuussa matkustettiin Turkuun Lundenille katsomaan, vieläkö Suomessa suomalaista sinappia valmistetaan, kun kansallisaarteisiin kuulunut Turun Sinappi siementen jauhinkivineen riistettiin ulkomaille. Valmistetaan. Eikä uutta nimeäkään perinteisen tehtaan tarvinnut kotikaupunkiaan kauempaa hakea: makkara maistuu Auran Sinapin aateloimana.

Alkuvuodesta käytiin Espoossa tarkistamassa Ab A. Kasten Oy:n uudet tuotantovehkeet ja hyviksi havaittiin.

Stipendillä yritettiin lahjoa **Risto Ennekari**, josko hän suostuisi uudeksi presidentiksi. Ei suostunut – vielä – vaan kunniapuheenjohtaja sai toimia murrosajan johtajana.

2005 – vielä päästiin Nurmoon

Aika kultaa muistot mutta armeliaasti aika myös unohtaa. Klubin ensimmäinen ekskursio retkuili Itikan vieraana Seinäjoella 1990 ja kun ihmeiden aika ei ole ohi, jyristimme Itikalle uudelleen 15 vuotta myöhemmin; ainakin siinä ajassa unohtuu paljon.

Paljon oli muuttunutkin: pienen tehtaan tilalla hohti satakunta hehtaaria peltikattoa ja päällisin puolin laitos näytti enemmän jättimäiseltä virastolta kuin monipuoliselta ruokatehtaalta. Koosta kielinee, että täysin automatisoidussa varastossa risteilee 126 000 lihankuljetuslaatikkoa.

Tehdaskiertueen päälle nautittiin olutta tornimaisessa ravintelissa ja muisteltiin vanhaa reissua, kuinka vieläkin tuskanhiki nousee häpeästä. Klubia toista kertaa isännöinyt **Seppo Paatelainen** vain naureskeli mutta saapas nähdä, koska tullaan kolmannen kerran.

Matkailusesonki avattiin pääkaupunkiseudulla hyvin tunnetussa Pajuniemi Oy:llä Sipoossa.

Stipendinsä yleiseen käyttöön joutui sijoittamaan **Erkki Karjalainen**. Ei kuulemma riittänyt vaan meni vielä parisataa päälle. Stipendiaatti ei ole yksilehmäisen miehen hommaa.

Hallitus mietti ankarasti, onko klubi huvi- vai valistusjärjestö vai molempien yhdistelmä. Hallitus miettii edelleen.

2006 – maalaisserkut maailmalla

Matkailu avartaa tai reissussa rähjäntyy. Valitkoon jokainen itse, kumpaan ryhmään kuului jollakin klubin kolmella matkalla, no johonkin joka tapauksessa.

Maaliskuussa käytiin Huittisissa tarkastamassa, syökö se tosiaan enemmän kuin tienaa, se hullu mies. Ehkä, niin notkui pöytä Lihajaloste Korpelalla.

Lokakuussa lenkkeiltiin Latviassa Valmierassa maistelemassa Trials-yrityksen tuotteita yhdessä Porin Makkaramiesten kanssa. Tämä trippi oli varmaan se avartava osuus: nyt klubilaiset tietävät, että yöklubi on latviaksi naktsklubs ja yömaja naktsmajas, ymmärtämäs tämäs. Rähjäntymisen puolesta puhuu (kuulostaako ilmaus oudolta) neljän päivän matkalta paluu laivalla illalla kymmenen korvilla.

Eikä tässä vielä kaikki. Marraskuussa melkein päästiin telkkarin maalaiskomediaan, vain kuvausryhmä puuttui, kun tutustuimme Vesilahden Narvan kylässä Suomen pienimpään makkaratehtaaseen, kolmen ihmisen pyörittämään Maalaisserkkuun. Sarjan päähenkilöitä oli vuoden 1990 Makkaramestarin **Matti Tuomisen** esittämä frekki kuntapomo, ja valistuneimmat saattavat muistaa sarjasta kuuluisan Turpeisen baarin, jossa mekin istuimme. Kotimatalla nautimme Suomen halvinta VSOP-konjakkia Toijalassa, kun kokematon baarimestari myi sitä alle jallunhinnan. Omistaja pulttas mukavasti.

Vuosikokouksessa 1. huhtikuuta, ihan totta, stipendillä palkita pamautettiin **Timo Vähämäki**, klubin videon (tai dvd:hän se on) kuvaaja.

Toukokuussa talven pölyt saatiin pestyä Merisotakoulun (MSK = miesten siivouskoulu) saunassa, kun sihteeri **Viiltäjä** oli havainnut jäsenistössä epäsiisteyttä.

2007 – maailman ensi-ilta

Kun teknisistä syistä emme päässeet maalaiskomediaan, puute korvattiin vuoden alussa. Pitkiä autoja, punaista mattoa, valonheittimiä, tähtiloistoa, valokuvaajia, kirkuvia faneja ja muuta sälää oli piirittämässä klubiravintola Messeniusta, kun nelivärilaajakangaseloikuva Makkaraklubi – raavaitten miesten asialla sai maailman ensi-iltansa. Järisyttävä jättifilmispektaakkeli-dokumentti kävi kaupaksi niin, että talousjohtaja **Hiekkamies** oli hukkaa rahaan.

Kunniapuheenjohtaja **Hyvärinen** luopui vallasta vapaaehtoisesti ennen vallankumousta, ja uudeksi puheenjohtajaksi valittiin **Ennekari**. Stipendin kävi pokkaamassa **Antero Kaasinen**.

Klubin matkat eivät vieneet länteen itään, ei tee mitään, vaan pohjoiseen ja etelään. Etelästä aloitettiin eli Stadin Krunikan Zinnkelleristä, jonka isäntä **Wolfgang Wiegand** oli kattanut seisovaanpöytään esimakua saksalaisuudesta: bratwurst, nu"rnberger, krakauer, frankfurter, currywurst, blutwurst, max und moritz, leberkäse, spanferkel eli paistettu maitoporsas, perunasalaatti, hapankaali, vihannekset, leipä ja saksalainen sinappi, olutta ja snapseja; Bitte sehr!

No sit Lappiin mutta tällä kertaa noin Satakuntaan ja Kivikylän Kotipalvaamoon ja kyllä, kyllä ne tekevät kuten ennen vanhaan kotona. Hirsisaunan nurkan kivikiuasta lämmitetään ulkopuolelta metrisillä leppähaloilla ja voittekin jo arvata, että maku ja savunaromi ovat aitoja. Kiertueen päätteeksi kävimme bonuksena tutustumassa Oluenystävät Lappi ry:n kerhotaloon, ja kateeksi pani Paronitupineen ja saunoineen.

Matkojen välissä käytiin pesulla kirjailijatalo Villa Kiven saunassa ja hölmöimmät vielä antoivat oopperayleisölle uimanäytöksen Töölönlahdessa.

2008 – tiu täyteen

Hienot ihmiset tapaavat lisätä syntymäpäiväilmoituksiinsa (matkoilla). Makkaraklubi ei. Klubin 20-vuotissynttäreitä vietettiin arkisen perinteisesti klubiravintola Messeniuksessa 5. huhtikuuta.

Juhlan kunniaksi samassa rytinässä hoideltiin vuosikokous. Kuten kutsussa kehuttiin, arpajaisissa oli mahtavat palkinnot: stipendin voitti **Vähämäki** ja Meira Novan herkkukorin **Ennekari**, ehkä saikin joskus.

Asiaosuudessa keskusteltiin innokkaasti ja päätettiin klubin nettisivujen avaamisesta, **Sariola** lupasi toimia teknikkona.

Seuraavaksi lainaamme lehdistöä:

Makkaraklubi on nimennyt uudeksi Makkaramestariksi kauppias **Veijo Votkinin**.

Makkaraklubi kiittää **Votkinin** rohkeita kannanottoja makkararuokien puolesta.

Myös **Votkinin** kehittelemät palkitut makkaralaadut saavat klubilta kehuja, STT kirjoitti ja varmaan Reuters ja UPI sylkivät makkaran ilosanomaa maailman verkkoon.

Tuoreen Makkaramestarin kiitospuhe ei jättänyt klubilaisia kylmiksi: ruokaryyppy lämmittää aina.

Virallinen biletysoisuus päättyi stand up -koomikko **Juhani Hyvärisen** pitämään onnittelu-puheeseen ja taisi siinä jotain muutakin tulla. Loppuillasta kaikilla oli niin mukavaa, oi jospa olisit saanut olla mukana.

Matkailussa vietettiin kotiseutupäivää. Martin päivänä klubilaiset nauttivat bratwurstia ja hapan-kaalia ravintola Rymy-Eetussa lähes melkein aidon baijerilaisen nahkahousuhumpan tahdissa. Einszweizoffaa!

Votkinin Veijosta (kesk.) leivottiin Makkaramestari ensimmäisenä oikeana makkaratehtailijina. Mestarikirjan luovuttivat ja olalle taputtelivat kunniapuheenjohtaja **Hese Hyvärinen** ja presidentti **Risto Ennekari**.

Montakohan olutta Bremenissä Paulaner-panimon ravintolassa. Tarkan määrän voisivat kertoa **Leksa Laine** (vas.), **Antero Kaasinen** ja talousjohtaja **Markku ”Nakki” Hiekkamies**.

2009 – makkaraa mantereella

Klubilaisten elämänmeno alkaa joskus liipata **James Bond** elokuvaa ”Kun maailma ei riitä”, mutta tosin pienemmässä mittakaavassa: kun Suomi ei riitä mennään mantereelle maistelemaan makkaraa. Klubilaisten ja porilaisten delegaattit testasivat Saksassa Bremenin ja Hampurin lihanjalostusteollisuuden tarjontaa asiaankuuluvine huurteisine huuhteineen lokakuussa.

Päteviksi ja tehokkaiksi havaittiin.

Ei tyydytty yhteen retkeen vaan hyökättiin Hyvinkäälle H-Hetkeen tekemään olostä notkeet.

Suomenlinnan Panimolla puolustettiin perääntymättä sankareiden mainetta: noin 7 veljestä ahtoi sisäänsä itseään säästämättä 15 miehen läskisoosin, masut pinkeet. Kesäkuun aluksi Kokkipoikien pikkujoulusaunassa testattiin taas Veijon makkarat ja talon lauteet. Hyvin kestävä, kun apua saatiin jo joulukuussa Zinnkellerin saksalaismakkarapöydästä, ja tavattiinhan sitä syksyn aluksi myös Messeniuksessa. Onks tää klubilaisten homma yhtä syömistä?

Makkaraklubin sianpähelaisia puukkoja alettiin pikkuhiljaa takoa, kun ensin oli neuvottelujen jälkeen päästy sopimukseen hinnoista ja määrästä. Vuosikokouksessa, joka kumma kyllä päättyi syömiseen ja yleiseen ilonpitoon, **Pentti Saine** joutui sijoittamaan stipendinsä kierrokseen ja omat rahansa toiseen.

Klubi joutui selvittelemään lakimiehensä **Härmälän** johdolla nimensuojasotaa AKS:n kanssa. Ehdottivat, että kuka hyvänsä voi perustaa Makkaraklubin. Ei voi. Makkaraklubi on rekisteröity yhdistys ja nimeä saa käyttää vain Makkaraklubi ry itse. Me.

2010 – puukkoja ja puntareita

Klubin kunniapuheenjohtajan tapana on nimetä kokousten pöytäkirjantarkistajat myös järjestysmiehiksi, ja nyt vuosikokouksessa se oli tarpeellisempaa kuin koskaan. Sääntömääräisen pitkäpiimäilyn jälkeen jäsenille jaettiin suuren suosion saaneet sianpäähelaiset klubipuukot, jotka kuitenkin pysyivät tupessa.

Numerojärjestyksessä kolme kärkipuukkoa saivat **Hyvärinen** (1), **Erola** (2) ja **Uimonen** (3).

Stipendi meni puukkoidean isälle **Ervastille**.

Vuosikokous aloitettiin hiljaisella hetkellä klubin ikäpresidentin **Fritz P. Niinivaaran**, 90, muistoksi. Kevyet mullat, Piki.

Helmikuun helteillä klubin ekskursiojuna jyttytteli Tampereelle Yrjö Wigren Oy:n vieraaksi ja herkulliselle siskonmakkarasopalle. Keikka aloitettiin Tampereen kuuluisasta kauppahallista ja kotoisan yrityskierroksen jälkeen päätettiin perinteisiin rituaaleihin, joka ukolla kainalossa Wigrenin erikoisuus Whisky Meetvursti -tanko.

Syksyllä matkustettiin Eurooppaan Helsingin kaupungin rajojen sisäpuolella. Tshekkimakkaroita maisteltiin ravintola Vltavassa ja jouluähkyä pohjustettiin Zinnkellerin perinteisellä saksalaisella kaloripommilla. Aah niin ihanaa, kuin höyhenellä kutiteltaisiin!

Puntarilla sen sijaan mätki Helsingin kaupunki, joka määräsi kouluihinsa kaikille pakollisen kasvisruokapäivän, kun vapaaehtoisuus vaihtoehtona ei riittänyt. Kasvissyöjiä on vain kolmisen prosenttia, joten kyse on vähemmistön harjoittamasta avoimesta ruokapuolielämäterrorista. Millainenhan meteli olisi syntynyt, jos olisivat määränneet pakollisen makkarapäivän, makkaraahan syö vain 97 prosenttia kansalaisista?

Nämä aateliset herrat eivät juokse, eivät ainakaan tonniviittäsatia. Vasemmalta klubin sihteeri **Matti ”Viiltäjä” Uimonen**, **Leo Laine**, Porin Makkaramiesten puheenjohtaja **Ahti Salmi**, vpj **Hannu Salonoja**, **Pentti Saine**, **Markku ”Nakki” Hiekkamies** ja **Risto Ennekari**.

2011 – Luxemburgin kreivit

Otsikko ei viittaa Helsingin olympialaisten 1500 metrin juoksun kultamitalistiin Luxemburgin **Joseph Bartheliin** vaan Leharin operettiin, sillä operetiksihan nämä hommat tapaavat mennä, tahtomattakin.

No joka tapauksessa klubin retkue seikkaili syyskuussa Saksan vanhimmassa kaupungissa Trierissä, ajoi junalla jokirantoja ja monen mutkan kautta (kummalliset kiskot) päätyi Luxemburgiin toteamaan lilliputtivaltion jättimäiset ruoka-annokset.

Ei nälkää ei janoa, vain aatetta jaloa.

Eikä kotimaassakaan. Aliravitsemusta torjuttiin huhtikuussa keikalla Tammelaan ja Makuliha Oy:n pitopöytään.

Nestehukkaa häädettiin Villa Kiven saunassa syyskuun aluksi, ja taas selvittiin naaraamatta, vaikka muutama humanderi uimataitojaan esittelikin. Joku muistelee, että illan päätteeksi **Mauri Sinisalo** teki Messeniuksessa makkararuokaa.

Sotavuosien niukkuutta muisteltiin lokakuussa **Ruuthin** ideoimalla partioretkellä Santahaminan varuskuntaan ja Kadettikoulun saunaan. Hieman ovat ajat muuttuneet: valkoisella limusiinilla mentiin ja varusmiesviihdekeskus sotku vaihdettiin upseerikerhon illalliseen.

Marraskuussa rahat vaihdettiin Zinnkellerin makkaroihin ja oluisiin.

Mutta ei ilman järjestödemokratiaa. Vuosikokouksessa stipendillä kolhittiin **Jari Koposen** taloutta. Kokous jouduttiin aloittamaan hiljaisella hetkellä Makkaramestari **Juhani Mäkelän** muistoksi. Kevyet mullat, **Jussi**.

2012 – tulennielijän arkea

Voimakkaita, pitkään jatkuneita suosionosoituksia kuunneltiin vuosikokouksessa. Vaihdettiin puheenjohtajaa. **Kari Kukka** saa nyt yrittää saada klubin toiminta kukkimaan. Hollywoodin tapaan elämäntyöstipendillä lahjottiin **Josa Jäntti** tarjoamaan kuohuviinit.

Juhannuspalojen sammuttamista harjoiteltiin mittumaarin korvalla Keravalla Savuhovin ranta-saunalla kotoisan tehdaskierroksen päätteeksi. Ei. Makkarat eivät palaneet puuhiiligrillissä, mutta kituset paloivat. Poropeukalon ja isämaallisen Marskiwursti Aurasen jälkeen peliin tuikattiin Tuskaa ja tutustuttiin tivolin tulennielijän arkeen. Valehtelematta suusta löi metrin lieskaa. Vaahtosammuttajat olivat käden ulottuvilla, viisaimmilla kädessä.

Klubin tusina 13 avasi syyskauden perinteisesti Villa Kiven saunassa. Pihaan oli saatu kaasugrilli ja aivan yllättäen grillattiin makkaraa. Kukaan ei hukkunut eikä pahemmin kukkunut.

Salossa liput eivät liehu salossa, mutta Nokian hylkäämä ja laman runtelema kaupunki ei ole täysin iloton. Eikä kiloton: Perniön Liha Oy:n **Rami Himanto** laittoi klubilaisille pöydän koreaksi marraskuussa, suut makeaksi, evästi dogibagilla (ei kyllä jäänyt koiralle) ja muisti vielä jouluksi omalla Makkaraklubin joulumakkaralla. Näillä eväillä Salo nousee vielä.

Liki joulun kuhmurassa ei oltu suhmurassa vaan ZinnTinakellerkellarissa makkaraserviisiin uppoamassa. Aika paljon joka ukkoon uppoaa.

Sökön kolmoset eli uusi **Blumma**, entinen **Risto** ja kunniapressa **Hese** samassa fotossa

2013 – vietämme juhlaa

Vietämme Makkaraklubi ry:n 25-vuotisjuhlaa **Veijo Votkinin** vieraina.

Makkaraklubin perustajat, kunniapuheenjohtaja **Heikki "Hese" Hyvärinen** ja alusta saakka asiamiehenä toiminut **Lasse Erola**.

Makkaraklubin historiikin teksti Hese Hyvärinen ja muu vääntö Nakki Hiekkamies.